

عنوان مقاله:

ارزیابی مولفه های رقابت پذیری سرزمینی در استان هایکشور با استفاده از مدل تلفیقی تحلیل عاملی و فرآیند تحلیل شبکه ای F ANP

محل انتشار:

دوفصلنامه اقتصاد و توسعه منطقه ای، دوره 24، شماره 13 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

فاطمه محمدی آیدغمیش - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

مجتبی رفیعیان - دانشیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، ارزیابی مولفه های رقابت پذیری سرزمینی در استان های کشور است. در این راستا 24 متغیر در ابعاد گوناگون از متون نظری و تجربی استخراج شد و با روش اسنادی و استفاده از داده های ثانویه جمع آوری گردید و با روش کمی (تحلیل عاملی و فرآیند تحلیل شبکه ای) مورد تحلیل واقع شدند. با انجام تحلیل عاملی، 7 عامل (1) دانش، فناوری و سرمایه فرهنگی و انسانی (2) ارتباطات ملی و بین المللی، (3) عملکرد اقتصادی، (4) پتانسیل مشارکت اقتصادی، (5) سرمایه کالبدی و زیرساختی، (6) سرانه آموزش عالی و درمان و (7) شرایط زیست محیطی با 79.9% واریانس تجمعی شناسایی شد. به منظور ارزیابی رقابت پذیری استان ها از رهیافت موقعیت یابی استفاده گردید و رتبه بندی از طریق فرآیند تحلیل شبکه ای، صورت گرفت. نتایج نشان داد که تهران، یزد و بوشهر به ترتیب رقابت پذیرترین استان های کشور بوده و لرستان، خراسان شمالی و سیستان و بلوچستان به ترتیب در جایگاه 29، 30 و 31 ام قرار دارند. از سوی دیگر، در نظر گرفتن وضعیت استان ها از حیث عامل های جداگانه از اهمیت برخوردار است تا با اتخاذ راهبردهای مناسب و تقویت عامل موردنظر، بتوان رقابت پذیری استان را تقویت نمود. پراکنش فضایی رقابت پذیری سرزمینی در کشور نیز تابع الگوی مشخصی نبود ولی نشان میداد که استان تهران با سایر استان های کشور به لحاظ رقابت پذیری تفاوت بارزی دارد

کلمات کلیدی:

رقابت پذیری سرزمینی، استان های کشور، رهیافت موقعیت یابی، تحلیل عاملی، فرآیند تحلیلی شبکه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/704002>

